

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • www.kaloskopi.gr

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε' • ΧΡΟΝΟΣ 33ος • ΤΕΥΧΟΣ 153 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Την Κυριακή 17 Ιανουαρίου 2010 καλούμαστε όλα τα μέλη του Συνδέσμου μας στην αίθουσα του ξενοδοχείου Novotel (Πλατεία Βάθης) σε ετήσια Γενική Συνέλευση. Η ανταπόκριση μας στο κάλεσμα του ΔΣ έχει ξεχωριστή σημασία διότι εκτός από τον απόλογοισμό του έργου της διετίας που θα μας ανακοινωθεί θα γίνουν και αρχαιρεσίες για ανάδειξη νέου Δ.Σ. που θα αναλάβει τη διαχείριση και τις ευθύνες του Συνδέσμου μας για την ερχόμενη διετία 2010-2011.

Απο τους παλαιότερους μας κληρονομήσαμε ένα Σύνδεσμο που εκείνο που τον χαρακτηρίζει είναι η μεγάλη αγάπη των μελών και η επιθυμία να θέλουν να επικοινωνούν μεταξύ τους. Όλες ανεξαρτήτως οι διοικήσεις που πέρασαν από το Σύνδεσμο τον τίμησαν με τη δραστηριότητα τους και τον διατήρησαν στο ύψος που είναι σήμερα. Και η προσφορά του προς το χωριό είναι μεγάλη.

Εντυπωσιακή είναι η στήριξη των μελών προς το Σύνδεσμο όλα τα χρόνια της λειτουργίας του.

Η στήριξη αυτή εκφράζεται όχι μόνο με την παρουσία των μελών σε όλες τις εκδηλώσεις αλλά και με τις εισφορές τους δείχνουν το ενδιαφέρον τους για ένα καλύτερο μέλλον της Καλοσκοπής.

Έτσι είμαστε εμείς οι Καλοσκοπιτές. Έτσι αγωνιζόμαστε εδώ και πολλά χρόνια. Έτσι διατηρείται

η πνευματική και κοινωνική συνοχή μας.

Στη συνέλευση που καλούμαστε στις 17/1 δεν ερχόμαστε μόνο για την έγκριση του απόλογοισμού και να ακούσουμε το πρόγραμμα των επόμενων ετών αλλά και να διατηρήσουμε την επαφή μας και να ενισχύσουμε τις φιλικές μας σχέσεις που τόσο έχουμε ανάγκη στη δύσκολη αυτή εποχή. Σας περιμένουμε όλους.

Και επιθυμούμε να δούμε νέους ανθρώπους και μάλιστα να είναι και υποψήφιοι ώστε να ανανεωθεί η διοίκηση. Να δούμε νέες δυνάμεις που θα επιδιώκουν την προώθηση των σκοπών του Συνδέσμου.

Χρόνια Πολλά
Ευτυχιόμένος ο Καινούργιος Χρόνος

ΓΙΟΡΤΕΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ

Απόσπασμα από το βιβλίο του δάσκαλου **Γεωργ. Χασιακού**
«Ιστορικά & Λαογραφικά της Κουκουβίστας»

Τις παραμονές των Χριστουγέννων αρχίζουν οι μεγάλες ετοιμασίες για όλες τις γιορτές. Τα σχολεία διακόπτον και όλα τα παιδιά μαζεύονται στο χωριό από τα ξένα, όσα φοιτούν στο Γυμνάσιο ή όσα εργάζονται και περιμένουν με λαχτάρα τέτοιες ημέρες για να βρεθούν κοντά στην οικογένεια τους και να χαρούν τα όμορφα 'χιονισμένα Χριστούγεννα'.

Οι νοικοκυρές ζυμώνουν το "χριστόψωμο", ένα ψωμί που ξεχωρίζει από τα συνηθισμένα. Γεμίζουν με ζυμάρι ένα μεγάλο ταψί και το στολίζουν με πολλά μικρά ψωμάκια, που τα λένε "αρνάκια" και τα περιτριγυρίζουν με στενόμακρες λουρίδες ζυμαριού, τα κουλέτσια, που είναι η "μάντρα του κοπαδιού". Την παραμονή των Χριστουγέννων τ' αγόρια τραγουδούν τα κάλαντα:

"Καλήν ημέραν άρχοντες, αν είναι ορισμός σας,
 Χριστού τη Θεϊάν γέννησι να ειπώ στ' άρχοντικό σας.

Χριστός γεννάται σήμερα εν Βηθλεέμ τη πόλει,
 οι ουρανοί αγάλλονται, χαίρει η κτήσις όλη.

Εν τω σπηλαίω τίκτεται, εν φάτνη των αλόγων,
 ο Βασιλεύς των ουρανών κι ο ποιητής των όλων.

Πλήθος αγγέλων ψάλλουσι το Δόξα εν Υψίστοις
 και τούτον άξιον εστίν η των ποιμένων πίστις."

Την παραμονή οι άντρες μαζεύονται παρέες 5-6 μαζί και αλληλοβοηθούμενοι σφάζουν τα "θρεφτά" τους, τα χοιρινά δηλαδή που θρέφουν όλο το χρόνο και ζυγίζουν 150-200 οκάδες. Τ' αγόρια τους ακολουθούν, χωρίς να λογαριάζουν τα χιόνια και το κρύο και μαζεύουν τις "φούσκες" που τις φουσκώνουν και τις κάνουν μπαλόνια. Είναι το μοναδικό τους παιγνίδι.

Πρίν ξημερώσει χτυπά χαρμόσυνα η καμπάνα, καλώ-

ντας τους πιστούς στη "Θεία Γέννησι". Όλα τα σπίτια φωτίζονται με το αμυδρό φώς του λυχναριού. Αφού ντυθούν μικροί και μεγάλοι με τα πιο βαριά χειμωνιάτικα ρούχα τους, πλημμυρίζουν τα μονοπάτια του χωριού και χαρούμενοι πηγαίνουν στην εκκλησία. Δεν τους πειράζει το κρύο, το χιόνι, που πολλές φορές φτάνει στο "μπόι" τους, γιατί σε λίγο θα ακούσουν το υπέροχο τροπάριο "**Η Γέννησί σου Χριστέ ο Θεός...**" Θα τους θερμάνει την καρδιά και θα τους δώσει πολλές

ελπίδες για μια ζωή ειρηνική, ποτισμένη με τον τίμιο ιδρώτα του μόχθου τους, όπως ακριβώς μας το αναγγέλει ο ψαλμός των Αγγέλων "**και επί γής ειρήνη...**"

Το μεσημέρι, όλοι καθισμένοι γύρω από το πλούσιο της φαμέλιας τραπέζι, περιμένουν τη μεγάλη στιγμή που ο πατέρας, ο αρχηγός της οικογενείας, θα κόψη το χριστούγεννιάτικο γεύμα, ενώ "τα ποτηράκια ηχούν γλυκά..." και γεμίζει το σπίτι μ' ευχές και χαμόγελα.

Την παραμονή των Χριστουγέννων, πιστεύουν φανερόνονται οι Καλλικιάτσαροι, τα "παγανά", όπως αλλιώς τα λένε. Αφήνουν το δέντρο, όπου στηρίζεται η γή, που το πριόνιζαν ένα ολόκληρο χρόνο για να το κόψουν και ανεβαίνουν στη γή να διασκεδάσουν με τους ανθρώπους και να τους περιγελάσουν. Μένουν δώδεκα ημέρες, όσο κρατούν οι γιορτές. Του Σταυρού τους διώχνει ο παπάς με την "αγιαστούρα" και γυρίζοντας να συνεχίσουν το πριόνισμα βρίσκουν θρεμμένο τον κορμό του δέντρου και αρχίζουν πάλι από την αρχή. Τις ημέρες που είναι τα "παγανά" δεν λούζονται και δεν πίνουν νερό τη νύχτα, γιατί φοβούνται οι άνθρωποι μήπως τους συμβεί κακό (αρρώστεια, κλπ).

Ο λαός φαντάζεται τους Καλλικιάτσαρους πολύ λεπτούς, μικροκαμωμένους, μαύρους με μούσι και κουρελιάρηδες που κυκλοφορούν στα σπίτια από τον μπουχαρή (την καπνοδόχο).

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΑ - ΔΗΜΟΤΙΚΑ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ - ΥΔΡΟΜΑΣΤΕΥΣΗ ΤΡΑΚΑΣ

Όπως είχαμε γράψει και στο φύλλο 149, Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2008, η μεταλλευτική εταιρεία ΕΛΜΙΝ ΑΕ με τον τεχνικό εξοπλισμό και το κατάλληλο προσωπικό που διαθέτει προσφέρθηκε και ανέλαβε την εκτέλεση του έργου αναβάθμισης της πηγής του νερού που αναβλύζει στην Κάτω Τράκα (υδρομάστευση).

Το έργο ήταν δύσκολο γιατί το έδαφος είναι ανώμαλο και βραχώδες. Όπως όμως μας πληροφόρησε ο Πρόεδρος του Τ.Σ κ. Δημ. Τσιαμπάς, που παρακολουθούσε συνεχώς την πορεία του, τις τελευταίες ημέρες του Νοεμβρίου τέλειωσαν όλες οι λεπτομέρειες και το νερό κυλάει χωρίς εμπόδια προς τη δεξαμενή του Σταυρού.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στην Άνω Τράκα δημιουργήθηκε ανάχωμα, μήκους 200 περίπου μέτρων για εκτροπή των βρόχινων νερών ώστε να μην καταστραφεί ό,τι καλό έγινε.

ΕΡΓΟ ΣΤΑ ΜΑΝΤΕΪΚΑ

Τα νερά που κατηφορίζουν από του Παπλάκι προς την περιοχή της Λίμνης σχηματίζουν ένα χείμαρρο και στη γειτονιά των Μανταίων διασταυρώνονται με την ασφαλτο που οδηγεί προς το Στρογγυλό. Στο σημείο αυτό είχαν καταστρέψει την ασφαλτο καθώς και ένα προστατευτικό τοίχωμα και είχαν δημιουργήσει μεγάλο ρήγμα στο δρόμο το οποίο προκαλούσε προβλήματα σε πεζούς και αυτοκίνητα.

Το Τοπικό Συμβούλιο ανέθεσε την επιδιόρθωση της ζημιάς σε εργολάβο ο οποίος με σωληνώσεις και λοιπά υλικά επισκεύασε το κατεστραμμένο τμήμα του δρόμου και έχτισε ανάλογο τοίχιο προστασίας.

ΧΩΡΟΙ ΑΠΟΘΕΣΗΣ ΥΛΙΚΩΝ ΚΑΤΑΔΑΦΙΣΕΩΣ

Εδώ και πολλά χρόνια η απόθεση υλικών από κατεδαφίσεις οικοδομών (μπάζα) γινόταν αρχικά στη Σπλίτσα και τελευταία στη Γενέση. Και οι δύο αυτοί χώροι βρίσκονται στην είσοδο από την Άμφισσα και την έξοδο προς τη Λαμία.

Η απαράδεκτη αυτή κατάσταση ανάγκασε το

Τοπικό Συμβούλιο να προβεί στην περίφραξη και των δύο αυτών χωματερών με συρμάτινο πλέγμα. Στη Σπλίτσα μάλιστα έκανε επιχωμάτωση και φύτεψε δένδρα. Το ίδιο προτίθεται να κάνει και για τη Γενέση.

Παράλληλα υπέδειξε και στους εργολάβους τα σημεία που πρέπει να ρίχνουν τα υλικά κατεδαφίσεως. Τις εργασίες αυτές του Συμβουλίου, πρέπει όλοι μας να τις επαινέσουμε και να τις σεβαστούμε καθώς και να φροντίζουμε για την καθαριότητα του τοπίου.

ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΣ

Όπως είχαμε γράψει και στο προηγούμενο φύλλο ολοκληρώθηκε η πλακόστρωση του πεζοδρομίου Πλατεία - Κακοτράχη. Πρόκειται για ένα έργο που έχει σχεδιασθεί με γούστο και πρακτική σκέψη. Θα περπατάμε σ' αυτόν με τα πόδια άνετα και χωρίς εμπόδια. Πρέπει να δώσουμε συγχαρητήρια στον πρόεδρο μας για τη συνεχή παρακολούθηση της εκτέλεσης του έργου, καθώς και στον Ευθύμιο Χ. Ματθαίου γιατί στις ενέργειες του οφείλουμε τη χρηματοδότηση του. Μακάρι και σε άλλα σημεία του χωριού μας να δούμε παρόμοιες πλακοστρώσεις. Τέτοια έργα χρειάζονται συνεχώς φροντίδα και συμπλήρωση. Έτσι τοποθετήθηκαν 25 φανοί σε όλο το μήκος του δρόμου. Πληρώθηκαν οι παροχές της Δ.Ε.Η. και περιμένουμε τη σύνδεση με το ρεύμα.

Για την προστασία του πεζοδρομίου και για να μην καταλήξει σε χώρο στάθμευσης αυτοκινήτων με απόφαση του κ. Δημάρχου, που και αυτόν ευχαριστούμε για όλη του τη συμπαράσταση και ύστερα από πρόταση του Τ.Σ. χαρακτηρίστηκε πεζόδρομος και στις δύο εισόδους τοποθετήθηκαν αλυσίδες που θα είναι πάντα κλειδωμένες για να εμποδίζουν την είσοδο αυτοκινήτων.

Για την εξυπηρέτηση των περιοίκων και για να μπορούν να φορτώνουν και ξεφορτώνουν τα αυτοκίνητά τους θα τους δοθούν κλειδιά.

ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΟΛΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ ΙΙ

Σύμφωνα με πληροφορίες που δημοσιεύονται τον τελευταίο καιρό η Κυβέρνηση και ο αρμόδιος υπουργός φέρονται αποφασισμένοι να υλοποιή-

σουν το σχέδιο του νόμου Καποδίστριας II. Μάλιστα κατά το σύνολο των δημοσιευμάτων με το νέο νόμο αλλάζουν τα πάντα. Αλλάζει ο χάρτης των δήμων που ξέραμε μέχρι σήμερα. Δηλαδή θα γίνουν ενοποιήσεις Δήμων και Κοινοτήτων σε μεγάλη κλίμακα.

Η εξέλιξη αυτή θα έχει ιδιαίτερη επίδραση και στα δικά μας θέματα. Δεν έχει ακόμα διευκρινισθεί ποιες αλλαγές θα γίνουν

Γεγονός είναι ότι ανατρέπεται ριζικά ο χάρτης της χώρας.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΙΣΗ ΟΔΟΥ 51ου ΧΙΛ.ΧΑΝΙ ΖΑΓΓΑΝΑ - ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ - ΒΡΥΖΕΣ

Πρέπει να ευχαριστήσουμε τη Νομαρχία Φωκίδας διότι ανταποκριθηκε άμεσα στο αίτημα του Συλλόγου και κατοίκων της Καλοσκοπής για τη διαγράμμιση του δρόμου Χάνι Ζαγγανά - Καλοσκοπή - Βρύζες.

Με το αριθμ. 9966/24.11.2009 εγγραφό του ο κ. Νομάρχης μας απάντησε ως εξής στο παραπάνω θέμα:

Κύριοι, Απαντώντας στο παραπάνω σχετικό αίτημα σας, ήδη αυτό έχει ικανοποιηθεί από το 51ο χλμ έως το Χάνι Ζαγγανά με διπλή άσπρη γραμμή από το Χάνι Ζαγγανά έως την είσοδο του Δ.Δ. Καλοσκοπής με κίτρινη μονή διαγράμμιση από την είσοδο του Δ.Δ. διπλή άσπρη γραμμή και από την έξοδο του Δ.Δ. Καλοσκοπής έως τις Βρύζες τοποθετήθηκε κίτρινη μονή διαγράμμιση.

Κατόπιν της ικανοποίησης του παραπάνω αιτήματος να σας παρακαλέσουμε για οτιδήποτε είναι αναγκαίο για την ασφαλή κίνηση ανθρώπων και αγαθών να ενημερώνετε την Ν.Α. Φωκίδας για την άμεση επέμβαση και επίλυση του.

Ο Αντινομάρχης Φωκίδας **Ιντέρνος Δημήτριος**

Παρακαλούμε θερμά τον κ. Δήμαρχο Γραβιάς να φροντίσει να γίνει διαγράμμιση τόσο κατά την είσοδο από την Άμφισσα στο χωριό όσο και από την έξοδο προς Λαμία (από τις δύο εισόδους) διότι και εδώ η πυκνή ομίχλη εμποδίζει την ορατότητα των οδηγών.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Η φωτογραφία δείχνει το κτίσμα που στεγάστηκε και λειτούργησε ως αποθηκευτικός χώρος λιπασμάτων και προμηθειών ο Γεωργικός Συνεταιρισμός Καλοσκοπής. Εδώ και πολλά χρόνια σταμάτησε να λειτουργεί και βρίσκεται σε πλήρη απραξία. Καλλιέργειες δεν υπάρχουν πλέον. Για να αναστηθεί είναι αδύνατο. Τα περισσότερα από τα μέλη του, τώρα είναι μακαρίτες.

Εν τω μεταξύ η απαξίωση του κτίσματος είναι ολοφάνερη. Εσωτερικά και εξωτερικά οι φθορές δείχνουν ότι πλησιάζει το τέλος του.

Δεν απόμένει παρά όποιος κρατάει τη σφραγίδα αυτού του Συνεταιρισμού να έλθει σε επικοινωνία με τον πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου ή με τους Συλλόγους και να αποφασίσουν μαζί τους για την συντήρησή του πριν ερειπωθεί. Είναι βαριά η ευθύνη μας να εγκαταλείψουμε ένα κτίσμα του οποίου η διατήρηση θα είναι χρήσιμη για το χωριό μας.

φωτο: Νικηφόρος Ζοίγρος

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΕΡΓΩΝ ΤΟ 2010

Προκειμένου ο Δήμος μας να προβεί στην κατάρτιση προγράμματος εκτελέσεως έργων για το έτος 2010 ζήτησε σχετικές προτάσεις από τα Διαμερίσματα της αρμοδιότητάς του.

Το δικό μας Διαμέρισμα με την αριθμός 9/2009 ομόφωνη απόφασή του προτείνει τα ακόλουθα:

Α) ΕΡΓΑ από ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ	
Α/Α ΤΙΤΛΟΙ ΔΑΠΑΝΗΣ	ΠΡΟΫΠ/ΝΗ ΔΑΠΑΝΗ €
1. Συντήρηση δικτύου ύδρευσης Τ.Δ. Καλοσκοπής	1.000,00
2. Συντήρηση δικτύου άρδευσης Τ.Δ. Καλοσκοπής	2.000,00
3. Συντήρηση - Καθαριότητα δημοτικών χώρων Τ.Δ. Καλοσκοπής	3.000,00
4. Συντήρηση αντλιοστασίου Τ.Δ. Καλοσκοπής	1.000,00
5. Συντήρηση - καθαριότητα νεκροταφείου Τ.Δ. Καλοσκοπής	1.500,00
6. Επέκταση Δημοτικού Φωτισμού (10 στύλους)	10.000,00
7. Προμήθεια (40) Γραμματοθυρίδων ΕΛ.ΤΑ.	1.000,00
8. Κατασκευή μαντρότοιχου θέση παλαιού Νεκροταφείου	6.925,00
9. Επισκευή και συντήρηση δημοτικού δρόμου θέσεις Τσιρωνέικα - Μαλιβιτσέικα	6.925,00
10. Τοποθέτηση μπαρών στη θέση οικία Ανδρέα Δανιήλ	2.000,00
Β) ΕΡΓΑ από ΕΣΟΔΑ ΣΑΤΑ	
1. Αποπεράτωση ασφάλτου θέση οικία Αθ. Δημόπουλου έως Παναγία έως οικία Γ. Κυριαζή	10.000,00
2 Αποπεράτωση σκαλοπατιών στη θέση Εκκλησία Αγ. Γεωργίου προς οικία Δημ. Δανιήλ	10.000,00
3 Επισκευή κοινόχρηστων τουαλετών και αξιοποίηση αυτών	3.000,00
Γ) ΕΡΓΑ από ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ	
1. Κατασκευή - τιμεντόστρωση δρόμου από επαρχιακό δρόμο έως οικία Ι. Αποστολόπουλου	20.000,00
2. Τιμεντόστρωση από οικία Φέξη Ιωάννη έως οικία Ν. Δανιήλ, προϋπ/σμού	20.000,00
3. Τιμεντόστρωση από επαρχιακό δρόμο έως οικία Γεωργίου Νάκου προϋπ/σμού	10.000,00
4. Τοποθέτηση μπαρών από οικία Πασαλή έως Δημοτικό Ξενώνα	5.000,00
5. Κατασκευή τοιχείου στη θέση Λιτσέικα (Μπάρμπεση)	20.000,00
6. Κατασκευή καγκέλων στη θέση Κακοτράχη (σκαλοπάτια)	2.000,00
7. Κατασκευή πέτρινων σκαλοπατιών από θέση Πλατεία έως οικοπ. Καραγιάννη	20.000,00
8. Διάνοιξη δρόμου από θέση Παπλάκη έως Μπάρμπεση	20.000,00
9. Κατασκευή τοιχείου άνωθεν οικίας Παναγ. Βάρσου	30.000,00
10. Τιμεντόστρωση από οικία Χαβελέ έως οικία Γ. Ματθαίου (Αγιανάκη)	30.000,00
11. Κατασκευή τοιχείου θέσεις Λίτσου-Παπαδοπούλου-Κολυρέικα-Κόλλια προς Αγιαννάκη	30.000,00
12. Διαμόρφωση μονοπατιού από θέση Ποτίμη έως Πεζόδρομο	10.000,00
13. Τιμεντόστρωση από δημοτικό δρόμο έως οικία Λάμπρου Αχλαδά	10.000,00
14. Κατασκευή οχετού στη θέση Μαντέικα	3.000,00
15. Επέκταση δικτύου ύδρευσης από οικία Δ. Τσιαμπά έως οικία Ταξ. Κυριαζή	15.000,00
16. Επέκταση Δικτύου ύδρευσης από θέση Άγιο Γεώργιο έως οικία Δήμου Αλεξίου	20.000,00
17. Αντικατάσταση δικτύου ύδρευσης από οικία Καλογήρου έως Ποδάρα	15.000,00

Ο πρόεδρος του Τ.Σ. **Δ. Τσιαμπάς**
ο υπάλληλος του Δήμου **Γρηγόριος Δούρος**
τα μέλη του Τ.Σ. **Ν. Δανιήλ, Ι. Ματθαίου**

Εάν υλοποιηθούν στο σύνολό τους, τα παραπάνω έργα, στο χωριό μας θα πνεύσει άνεμος αισιοδοξίας.

Η ΑΓΙΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Μετά τις αξιόλογες αγιογραφήσεις του Αγίου Γεωργίου, της Αγ. Ελένης, και της Αγ. Παρασκευής σειρά έχει τώρα η εκκλησία της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (Παναγία Ρούγας).

Και εδώ παρών ο π. πρόεδρος μας Πάκης Γιαννόπουλος, ο οποίος εκτιμώντας την ιστορική σημασία της εκκλησίας ανέθεσε στον αγιογράφο Μάριο Πολυχρονιάδη την αγιογράφιση του εσωτερικού της.

Οι εργασίες άρχισαν και είναι έτοιμη η δυτική πλευρά. Μικρή καθυστέρηση έφεραν οι βροχές και η μεγάλη υγρασία που επικράτησε τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο....

Ακριβή χρονολογία για το χτίσιμο αυτής της ταπεινής εκκλησίας δεν έχουμε. Πάντως πρέπει να είναι η πρώτη εκκλησία που έχτισαν οι πρόγονοι μας όταν επέλεξαν για κατοικίσιμο τόπο το χώρο που βρίσκεται γύρω από τη σημερινή εκκλησία. Και αυτό έγινε πολύ πριν από την επανάσταση του 1821 και μάλιστα σ' αυτή είχε λειτουργήσει ο Παπά Μώρης - Παπαντριάς.

Η εκκλησία λειτούργησε κατά χρονικά διαστήματα ως ενοριακός ναός και οι χωριανοί δεν έπαψαν να τον συντηρούν. Το 1961 έκαναν ριζική ανακαίνιση.

Από τον αλησμόνητο ιεροψάλτη **Παναγ. Παπανικολάου** έχουμε τις παρακάτω πληροφορίες για την εκκλησία της Παναγίας όπως τις είχαμε δημοσιεύσει στο φύλο 7/1976 της εφημερίδας μας.

«Όταν τελειώσε η επανάστασις του 1821 στον τόπο μας, οι Κουκουβιστιανοί συγκεντρώθηκαν στο χωριό, εκεί όπου ήταν πρωτύτερα, στη θέση

Παναγία. (Μετά την Επανάσταση, ή μάλλον μετά την απελευθέρωση το 1928, λειτουργός ιερέυ των Κουκουβιστιανών ήταν ο Παπα-Νικόλας στην Παναγία). Άρχισαν οι χωριανοί να κτίζουν οικίες ισόγειες και ήταν σχεδόν οι ίδιοι κάτοικοι όσοι και επί τουρκοκρατίας, περίπου 70 οικογένειες. Οι χωριανοί εργάζονταν στα χωράφια τους και φυλάγανε τα αιγοπρόβατα τους με την ησυχία τους. Χαρά μεγάλη! Γλεντούσαν, χόρευαν με την ονομαζόμενη καραμούζα και το τύμπανο (νταούλι). Αυτά ήταν τα όργανα της εποχής εκείνης.

Αφού σιγά σιγά δημιούργησαν μια σειρά και εργάζονταν ήσυχoi, έπρεπε να τακτοποιήσουν και την εκκλησία τους. Έφτιαξαν εικόνες στο τέμπλο το έτος 1841 που γράφουν επάνω τα ονόματα των δωρητών. Μια από αυτές γράφει: δαπάνη Πέτρου ιερέως, άλλη Ηλίας Κατσανιώτης, κ.α. Με τις εικόνες έφτιαξαν και ένα Σταυρό για την Αγία Τράπεζα και άλλον ένα για τα μνημόσυνα, να βγαίνει έξω από το ιερό. Ο Σταυρός της Αγίας Τράπεζας είχε από το ένα μέρος τη Σταύρωση του Χριστού και από το άλλο μέρος την Ανάσταση. Σήμερα υπάρχουν οι εικόνες αυτές και ο ένας Σταυρός που ήταν για τα μνημόσυνα, τις κηδείες, κλπ. Οι εικόνες γράφουν 1841. Για τον άλλο Σταυρό θα μιλήσωμε σε άλλα γραπτά. Ανατολικά της εκκλησίας οι χωριανοί μας είχαν και το Νεκροταφείο πίσω από το Ιερό και όπου αν σκάψη άνθρωπος στο μέρος εκείνο θα εύρη οστά των αγωνιστών προγόνων μας.»

ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΑ ΔΑΝΙΛΕΪΚΑ

από τη ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΥΡΙΤΣΗ

Το χωριό μας, η Κουκουβίστα, δεν είναι μόνο η πλατεία με τον Αη-Γιώργη και τα μαγαζιά. Η ομορφιά του δεν περιορίζεται στο γραφικό Κεφαλόβρυσσο με το παλιό σε ιστορία αλλά ανανεωμένο ξωκλήσι της Αγίας Ελένης. Υπάρχουν ομορφιές και από τη βόρεια πλευρά. Είναι μια συνοικία που έχει ακόμη χωμάτινο δρόμο, κατηφορικό προς την πλαγιά και αντικρύζει το «Μέγα Ρέμα», τα Δανιλείκα, που χάριν ευφωνίας έγιναν Δανιλείκα και μια ξύλινη απλή ταμπέλα οριοθετεί και δηλώνει το χώρο της.

Απογευματάκι του Φθινοπώρου. Σεπτέμβρης μήνας, από κείνους που ξεχωρίζουν και θυμίζουν καλοκαίρι και σου γεννούν την επιθυμία να περιπλανηθείς και να αγγίξεις τη φύση.

Με τη συνοδοιπόρο μου, απόφασίζουμε να γνωρίσω και κείνη την πλευρά του χωριού που τόσα χρόνια τα βήματά μου δε με οδήγησαν. Κρατώντας πάντα τα μπαστούνια στα χέρια με τα μπουφάν δεμένα στη μέση, με ένα μαχαιράκι για κανένα χόρτο αφήνουμε την πλατεία, περνάμε την άσφαλτο και κατηφορίζουμε στο χωματόδρομο. Η θέα είναι υπέροχη, φανταστική. Αρχικά φαίνονται κάποιες κόκκινες σκεπές αντίθεση μέσα στο πράσινο, που κατεβαίνουν σκόρπιες μέχρι τη συνοικία της «Παναγίτσας» και πιο κάτω, όπου υπάρχουν καλύβια. Το μάτι φτάνει ίσαμε κάτω στην πεδιάδα της Γραβιάς και παραπέρα. Πράσινο είναι το χρώμα που κυριαρχεί, το είναι μας γίνεται πράσινο. Μέσα στο πρασινοκίτρινο πορτοκαλί χαλί που σκεπάζει το βουνό μέχρι κάτω ξεπετάγονται κάποια ανοιχτά προσήλια κομμάτια γης, άλλοτε καλλιεργήσιμα χωράφια προσοδο-

Ο δρόμος για τα Δανιλείκα.

φόρα των Κουκουβιστιανών.

Ο Παρνασσός απέναντι βάρυς και επιβλητικός με πολλές απόχρωσεις και λόγω του δειλινού, συντροφεύει το βουνό μας και οι φιδωτοί ασφαλτοστρωμένοι δρόμοι πέρα προς το 51 κρύβονται στη σκιά των πυκνών έλατων. Απέναντι φαίνεται με δυσκολία η τοποθεσία «Νεράκι» και η ρεματιά που διασχίζει το βουνό κατεβαίνει μέχρι το ίσωμα. Τα σπίτια από πάνω μας δείχνουν πως μας πιέζουν και νιώθουμε έντονη την κατάβαση. Τα τοιχία του Ηρακλή του Ραπτόπουλου σταθεροποιούν το έδαφος και δίνουν σημάδια ανθρωπίνης παρουσίας.

Στην πρώτη στροφή ακριβώς το σπίτι της Καίτης Δανιήλ με πετρόκτιστο πεζούλι, κήπο, με λουλούδια, με πιθάρι και ένα μαλλιαρό σκυλάκι στο μπαλκόνι. Περνάμε τις εγκαταστάσεις της ΔΕΗ, και κατηφορίζουμε σχολιάζοντας την ερημιά....αυτήν την ερημιά που μετράει τους ήχους των φύλλων, την ανάσα των ανθρώπων, το αλύχτισμα των τσομπανόσκυλων, τις ελάχιστες φωνές των κατοίκων, που βρίσκονται σε κάποια χωράφια και βάζουν κήπια, σε πείσμα των καιρών και των ανθρώπων.

Κατεβαίνοντας αριστερά είναι ένα διώροφο παλιό σπίτι, επισκευασμένο, με σιδερένιες σκάλες και βεράντες αφημένο στη μοναξιά της οικογένειας και της συνοικίας.

Λίγο πιο πέρα στη δεξιά πλευρά κάποια μαστόρια επιδιορθώνουν το σπίτι του Νίκου Δανιήλ και της κόρης του Ρούλας. Το παλιό, συνταιριασμένο και δεμένο καλά με το σύγχρονο εντυπω-

σιάζει. Λουλούδια κάθε είδους, σε πιθάρια αλλά και σε μοντέρνα καλάθια είναι σκορπισμένα με όλα τα χρώματα. Όλος ο χώρος είναι αξιοποιήσιμος χωρίς βέβαια να λείπει και ο κήπος. Πεζούλια ασπρισμένα και χαγιάτια επισκευασμένα, ανοιχτός χαρούμενος χώρος. Στο σπίτι κανείς από τους ιδιοκτήτες και μετά την περιήγησή μας στην αυλή συνεχίζουμε στο απροσδιόριστο δρομάκι.

Πιο κάτω το σπίτι της Κατίνας Βλάχου μας ανοίγει την αγκαλιά του. Η φιλόξενη οικοδέσποινα με τον εγγονό στα χέρια, μας καλεί για έναν καφέ, ένα γλυκό. Και δω το παλιό γίνεται μοντέρνο, η αυλή έχει γκαζόν και πλάκες, η αποθήκη, το κατώι, έχει μετατραπεί σε ωραίο διαμέρισμα. Το δίπατο παλιό σπίτι έχει επισκευαστεί με αγάπη. Η καθαριότητα, η τάξη και η αγάπη για τα λουλούδια φαίνονται στο βασιλικό, στα γεράνια, στις γαρδένιες, παντού....

Ενώ γευόμαστε το νόστιμο κερασάκι γλυκό και πίνουμε το δροσερό νεράκι, θαυμάζουμε τη μοναδική θέα από το μπαλκόνι αυτό της Κουκουβίστας. Ο χρόνος γυρίζει πίσω και το παρελθόν αναβιώνει στη συζήτησή μας. Μιλάμε για την υπομονή των γυναικών του χωριού πριν πολλά χρόνια. Για τις ηρωίδες αυτές που μπορούν και σηκώνουν στις πλάτες τους μαζί με τα δεμάτια ξύλων την καταπίεση της κοινωνίας και των αντρών τους. Τις γυναίκες εκείνες με την Ιώβιο υπομονή που είναι μάνες, γυναίκες, νύφες, πεθερές, κάθε μια με την ιδιαιτερότητα, την εργατικότητα και την προσφορά της, που κάνουν τη νύχτα μέρα να υφάνουν στον αργαλειό με το φως του καντηλιού, του λυχναριού, της λάμπας, και ετοιμάζουν την προίκα τη δική τους ή των κοριτσιών τους με μεράκι και τραγούδι.

Για τις Κουκουβιστιανές που τα νυχτέρια τους είναι πανηγύρι, ξεσηκωμός για το σπίτι, τη γειτονιά, που ακούραστες προσφέρουν, δίνουν απλόχερα χωρίς να περιμένουν ανταπόδοση, χωρίς να ζητάνε τίποτα. Τα χειροτεχνήματά τους κομψοτεχνήματα αντιπροσωπεύουν το χαρακτήρα, την επιδεξιότητα και την υπομονή τους. Λάτρης των έργων τους επιδιώκω να βλέπω, να θαυμάζω και να φωτογραφίζω τα απόμεινάριά της δουλειάς τους, σημεία αναφοράς μιας εποχής που χάθηκε και που δε γνώρισα ποτέ.

Ο χρόνος κυλάει τόσο γρήγορα. απόρροφημέ-

νες από τη συζήτηση ξεχνάμε τον εγγονό που διαμαρτύρεται και φωνάζει πάνω στο ποδήλατό του. Αρχίζει να σουρουπώνει και έχουμε ακόμη δρόμο. Χαιρετάμε και κατηφορίζουμε προς του «Παπλάκη» τη βρύση.

Περιποιημένη η βρύση, καθαρή, έχει στα παρτέρια της φυτεμένους άσπρους κρίνους, έχει γραφικότητα και πλούσια βλάστηση. Το μικρό μονοπατάκι μας βγάζει στο χωμάτινο δρόμο, που τον είχαμε παρακάμψει, και στον κήπο της Πηνελόπης Κυριαζή. Μόλις έχουν έρθει τα παιδιά της από την Αθήνα απόγοητευμένα και «μπαιλντισμένα» από τη ζέστη και τα καλοδέχεται γεμάτη χαμόγελα....Το πετρόκτιστο τοίχιο γεμάτο ανθισμένες ντάλιες και λουλούδια μου τραβάει την προσοχή...Ένας μικρός Παράδεισος κρυμμένος από τους επισκέπτες. Και μαθαίνω πως η αυλή αυτού του σπιτιού είναι πάντα έτσι, γεμάτη λουλούδια. Χρόνια τώρα.....έχει μια παράδοση: να προσφέρει τα λουλούδια της, ιδιαίτερα τα γαρύφαλλα σε καλέσματα αρραβώνων και γάμου στο χωριό. Σε κείνα τα χρόνια που η απλότητα, η αγάπη, η φτώχεια, η στέρηση ένωνε και έδενε τους κατοίκους.

Μια μικρή ανηφόρα μας βγάζει στη στροφή του δρόμου προς την «Παναγία» εκεί στη μικρή παιδική χαρά, που βρίσκεται μια μεγάλη παρατημένη καρυδιά με μεγάλα καρύδια. Ακολουθώντας το δρόμο προς την αγορά, μέσα από το μονοπάτι με τατσιμεντένια σκαλοπάτια που οδηγούν στα σπίτια της Ανθής, της Αθανασίας και καταλήγουν στο μαγαζί του Καραμπέτσου φτάνουμε βράδυ πια στον ξενώνα. Το φεγγάρι φωτίζει τον έναστρο ουρανό, ο αέρας μοσχοβολάει μυρωδιές και ένας ακόμη περίπατος στο χωριό με οδηγό ταξιδευτή τη Γιούλα τελειώνει....Δεν τελειώνουν όμως οι δικές μου επιθυμίες για πορείες και εξερευνησεις στο χωριό μας και ελπίζω σε άλλες ακόμη και το χειμώνα. Για να σας κάνω και σας ταξιδευτές του ονείρου.....να ξαναζωντανέψω τις μνήμες σαςνα προβάλλω το δέσιμο της φύσης με τον άνθρωπο, το ανθρώπινο δέσιμο.....

Υπάρχουν άνθρωποι που δεν ξέρουν αυτή τη ζωή και δεν μπορούν.....να τη ζήσουν.

ΓΚΙΩΝΑ

Αλπικό Φθινόπωρο

Σύμφωνα με τη μυθολογία, η Σελήνη πήγαινε να συναντήσει στις πλαγιές της Γκιώνας τον Ενδυμίωνα, γιο της Πύρρας και του Δευκαλίωνα, αφήνοντας τον κόσμο χωρίς φεγγάρι. Έτσι πήρε το όνομά του το Ασέληνον Όρος, το ψηλότερο βουνό της Ρούμελης που ανακαλύπτουμε πεζοπορώντας.

Από την εφ/δα «Καθημερινή», κείμενο - φωτο: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΖΙΜΕΑΣ

Ανάμεσα στον Παρνασσό, τα Βαρδούσια και την Οίτη, η Γκιώνα, το υψηλότερο βουνό της Στερεάς Ελλάδας (2.510 μέτρα), έχει να δείξει τον δικό της ξεχωριστό χαρακτήρα. Λόγω των καθαρά αλπικών χαρακτηριστικών της, αποτελεί καταφύγιο για χρυσαετούς, γαλαζοκοκύφια, ζαρκαδία, αγριογούρουνα, γυπαετούς και άλλα άγρια ζώα, ενώ στην κατάφυτη πλαγιά της προς το Λιδορίκι συναντάει κανείς αγριολούλουδα, έλατα, κέδρους και αγριοτριανταφυλλίες. Είναι το λιγότερο τουριστικά ανεπτυγμένο βουνό συγκριτικά με τους «γείτονες» του και είναι ιδιαίτερα αραιοκατοικημένο. Αυτό ίσως κάνει την εξερεύνησή του ελάχιστα πιο απαιτητικά, αλλά σίγουρα ενδιαφέρονσα. Σε αυτή την εξόρμηση θα χρειαστείτε βεβαίως έναν καλό οδικό χάρτη, ακόμα και αν διαθέτετε ηλεκτρονικό σύστημα πλοήγησης (GPS), καθώς και έναν τυπικό πεζοπορικό εξοπλισμό, για να εξερευνήσετε από κοντά τις όμορφες εκπτώσεις του Ασέληνου Όρους.

ΣΤΑΣΗ ΠΡΩΤΗ: ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ

Φτάνοντας στην πλατεία του γραφικού χωριού του νομού Φωκίδας, μπορεί κανείς να αντιληφθεί αμέσως το λόγο που τον έφερε ως εδώ. Φρέσκος δροσερός αέρας, με την ανεπαίσθητη μυρωδιά του καυοόξιλου να σου γαργαλάει τα ρουθούνια, ενώ μια ιανδαίοια χρωμάτων φανεράνεται όπου και να κοιτάξεις. Πολύς κόσμος προτιμά το βουνό αποκλειστικά το χειμώνα, αλλά το φθινόπωρο είναι και το τελείως ξεχωριστό. Τα πλατύφυλλα δέντρα κρατούν για τελευταίες εβδομάδες τα φύλλα τους πριν από τον ερχομό του χειμώνα και μια απέραντη παλέτα αποχρώσεων του καφέ και του πράσινου πλημμυρίζει το τοπίο.

Μια τυπική καθημερινή ημέρα στο κέντρο αυτού του μικρού χωριού είναι συνήθως ήσυχη, αλλά κάνοντας μια βόλτα γύρω από την πλατεία του, μπορεί κανείς να διαπιστώσει ότι η Καλοσκοπή έχει έντονες μνήμες από την πολυτάραχη ιστορία της σύγχρονη Ελλάδας. Ένα μνημείο του Α΄ Παγκόσμιου Πολέμου, μια προτομή του Αρη Βελουκιώτη και ακριβώς δίπλα το Λαογραφικό Μουσείο, χτισμένο από τον βασιλιά Παύλο. Το 1944 το χωριό καταστράφηκε δύο φορές από τους Γερμανούς. Η έντονη ιστορική «δραστηριότητα» της περιοχής είχε ως αποτέλεσμα τη σχεδόν καθολική μετανάστευση των κατοίκων της προς την Αθήνα ή το εξωτερικό (κυρίως Αμερική και Αυστραλία) κάπου στη δεκαετία του '50. Τώρα, το χειμώνα παραμένουν λιγοστοί κάτοικοι (το δημοτικό σχολείο έκλεισε λόγω έλλειψης μαθητών το 1987), ενώ το καλοκαίρι, και κυρίως τον Αύγουστο, κατακλύζεται ξανά από κόσμο.

Το Λαογραφικό Μουσείο δεσπόζει στο κέντρο του χωριού και μια σύντομη περιήγηση μπορεί εύκολα να σας μεταφέρει εικόνες από την εποχή που η Καλοσκοπή έσφιζε από δραστηριότητα. Τους καλοκαιρινούς μήνες είναι ανοικτό καθημερινά, αλλά τον υπόλοιπο χρόνο πρέπει να κάνετε ένα τηλεφώνημα (κ. Γιούλια Κυριαζή, τηλ. 22650-61.251) για να έρθουν να σας ανοίξουν. Στην Καλοσκοπή μπορείτε επίσης να ενημερωθείτε και για την «Κίνηση για τη Σωτηρία της Γκιώνας», μια

συλλογική δράση κατοίκων (και όχι μόνο) των γύρω χωριών που αντιτίθενται στην επικείμενη επέκταση των λατομείων βωξίτη στην περιοχή. Ήδη από τη διαδρομή μέχρι το χωριό είναι εύκολο να διαπιστώσετε πως κάποια μέρη του βουνού... λείπουν κυριολεκτικά! Σε όλη την περιοχή υπάρχει μια ένταση γύρω από το θέμα, το οποίο έχει πάρει το δρόμο των δικαστηρίων και αναμένονται εξελίξεις σύντομα, καθώς η Κίνηση έχει κάνει αίτηση ακύρωσης της απόφασης της επέκτασης στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Η Καλοσκοπή λόγω θέσης αποικεί το καταλληλότερο σημείο για ποικίλες πεζοπορίες και αναβάσεις όλων των επιπέδων, από απλούς περιπάτους μέχρι απαιτητικές αναβάσεις:

- **Από Κακοτράχη μέχρι Κεφαλόβρυσος:** Υπέροχη διαδρομή περίπου 2 χιλιομέτρων μέσα σε πυκνή βλάστηση.

- **Από Τσιροναίικα μέχρι Αη Νικόλα:** Η διαδρομή ξεκινάει από το τέλος του χωριού στη γειτονιά Καλοθανασαίικα. Συνεχίζει περνώντας από το πέτρινο γεφύρι και μετά μια ομαλή πορεία 40 λεπτών φτάνει στον Αη Νικόλα. Σε αυτή την ισοθεσία βρίσκονταν οι αμπελώνες των Καλοσκοπιτών, όπου, σύμφωνα με την παράδοση, κάθε χρόνο την ημέρα των Φώτων έβαζε κάθε οικογένεια στο αμπέλι της ένα μπουκάλι με αγιασμό για καλή σοδειά.

- **Από το Στρογγυλό ως το Μέγα Ρέμα και το χάνι Ζαγκανά:** Μια όμορφη και ομαλή διαδρομή περίπου μισής ώρας μέχρι το καλό πέτρινο γεφύρι στο Μέγα Ρέμα. Από εκεί ξεκινάει το μονοπάτι για το χάνι του Ζαγκανά. Το δεύτερο αυτό κομμάτι της διαδρομής είναι γύρω στα 45 λεπτά και θέλει λίγη προσοχή παραπάνω, καθώς σε κάποια σημεία το μονοπάτι χάνεται.

- **Από Καλοσκοπή μέχρι την κορυφή Πυραμίδα (2.510 μ.):** Η Καλοσκοπή αποικεί το κλασικότερο σημείο ανάβασης της Γκιώνας. Είναι μια μεγάλη σε μήκος διαδρομή, που μπορεί να γίνει ανάλογα με τις αντοχές σε μία ή και δύο μέρες. Η διαδρομή είναι σχετικά ομαλή -μέτριας δυσκολίας- και δεν απαιτείται κάποιος ιδιαίτερος εξοπλισμός (σκοινιά, ποπέ, μποντριέ κ.λπ.), εκτός από ένα καλό ζευγάρι ορειβατικά παπούτσια. Ωστόσο, χρειάζεται κάποια σχετική εμπειρία στην ανάγνωση χάρτη, γιατί το πυκνό δίκτυο χωματόδρομων (έχουν φτιαχτεί για να εξυπηρετήσουν τα λατομεία βωξίτη) μπορεί πολύ εύκολα να σας μπερδέψει και να καταλήξετε χαμένοι κάπου μεταξύ Οίτης και Παρνασσού!

Το πρώτο κομμάτι της διαδρομής ως την τοποθεσία Μνήματα μπορεί να επιταχυνθεί, καθώς είναι όλο πάνω στον δασικό δρόμο και μπορείτε να το κάνετε με το αυτοκίνητο. Εναλλακτικά, θα σας πάρει περίπου μιάμιση ώρα για να φτιάσετε ως εκεί με τα πόδια. Στη συνέχεια ακολουθείτε το καλά παραγμένο μονοπάτι μέχρι το οροπέδιο της Βαθιάς Λάκκας στη βάση της κορυφής. Αυτό το κομμάτι ξεκινάει με ένα απότομο ανέβασμα της πλαγιάς της Πλατυβούνας και συνεχίζει ανηφορίζοντας τη ράχη μέχρι τη Βαθιά Λάκκα. Η διαδρομή είναι μία - μιάμιση ώρα και πολλές φορές το μονοπάτι διασχίζεται από τους χωματόδρομους των λατομείων. Θέλει ιδιαίτερη προσοχή για να ξαναβρίσκετε τη συνέχειά του.

ΕΚΔΟΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ:**Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ***Της Γεωργίας Παπαδάκη*

Μετά την Ανθολογία Αρχαίας Ελληνικής Ερωτικής Ποίησης που εκδόθηκε το 2003, η συγχωριανή μας Γεωργία Παπαδάκη εκδίδει το νέο της βιβλίο που συνιστά μια ανθολόγηση του έργου του Αριστοφάνη, μια αντιπροσωπευτική παρουσίαση όλων των κωμωδιών του (εκδόσεις ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ).

Στόχος αυτής της ανθολογίας είναι, προβάλλοντας χαρακτηριστικά αποσπάσματα του έργου του, αφενός να αναδείξει όλες τις πλευρές της αριστοφάνειας δημιουργίας – την κωμική ευφυΐα του, το σπινθηροβόλο σατιρικό πνεύμα του, την έξοχη ποιητική έμπνευση, την ξέφρενη φαντασία του. Αφετέρου, να φωτίσει απαραγνώριστες ομοιότητες με σημερινές κοινωνικές καταστάσεις, με σημερινούς ανθρώπινους χαρακτήρες και συμπεριφορές.

Η εξαιρετική ποιότητα της μετάφρασης, έμμετρη στη μορφή και πιστή στο περιεχόμενο από αγάπη προς το αρχαίο κείμενο και σεβασμό προς τον κορυφαίο σατιρικό ποιητή, ο σύγχρονος ζωντανός λόγος και τα αναλυτικά σχόλια πετυχαίνουν να φέ-

ρουν κοντά στον σημερινό αναγνώστη τη ζωή της αρχαίας Αθήνας του 5ου και 4ου αι. π.Χ. Και είναι να θαυμάζει κανείς πώς η χρονική απόσταση αυτοστιγμεί μηδενίζεται.

Στα παρακάτω λόγια που γράφτηκαν για την Αθήνα του 388 π..Χ. αναγνωρίζουμε στοιχεία της δικής μας κοινωνίας, και συνειδητοποιούμε ότι, παρόλο που οι εποχές αλλάζουν δραστικά, οι άνθρωποι μένουν πεισματικά και εντυπωσιακά οι ίδιοι.

Λοιπόν, για σκέψου τους πολιτικούς στις πόλεις,

που σαν είναι φτωχοί, κάνουν το δίκαιο

και το σωστό για το λαό και για την πόλη·

μα σαν πλουτίσουνε από το χρήμα το δημόσιο,

μεμιάς στην αδικία το γυρνούν,

και τη δημοκρατία επιβουλεύονται

και το λαό τον πολεμούνε.

παλιά φωτογραφία

Κάποιος συμπολίτης μας, μας έδωσε αυτή τη φωτογραφία, πλην όμως δεν σημειώσαμε τα ονόματά τους. Προφανώς πρόκειται για χωριανούς μας που είχαν μεταναστεύσει στις αρχές του περασμένου αιώνα για την Αμερική. Παρακαλούμε όποιος έχει πληροφορίες να μας ενημερώσει. Ευχαριστούμε.

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

— Η **Βίκη Ν. Κατσανιώτη** και ο **Δημήτρης Δημητριάδης** απέκτησαν το δεύτερο παιδάκι τους, αγοράκι. *Να τους ζήσει!*

ΠΕΝΘΗ

ΓΙΟΥΛΑ ΔΗΜ. ΚΥΡΙΤΣΗ

1936-2009

Μια θλιβερή είδηση ήρθε να σκορπίσει θλίψη σε όλη την περιοχή και ιδιαίτερα στην Κουκουβιστιανή οικογένεια γιατί την απόφραδα ημέρα της Τετάρτης, σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα σήμανε το τέλος της ζωής της Γιούλας Δημ. Κυρίτση (το γένος Δήμου Κόλλια - Καλοθανάση). Ο θάνατος της μας συγκίνησε γιατί ήταν ο δικός μας άνθρωπος. Μαζί στο σχολείο, μαζί στις ταλαιπωρίες της κατοχής και στα γέλια και τις χαρές. Γιούλα σου στέλνουμε από τη στήλη τουτη της αγαπημένης μας εφημερίδας της 'Κουκουβίστας' της πατρίδας που σε γέννησε και σου έδωσε τη δύναμη για να γίνεις μια από τις σπουδαίες παρουσίες του χωριού μας

τον τελευταίο χαιρετισμό. Τα δάκρυα και τα κλάμματα δεν έχουν τέλος έχει όμως τέλος ο ίδιος ο δρόμος που ακολουθήσαμε μαζί στις ηλικίες που περάσαμε μικρά παιδιά αλλά και μεγαλωμένοι. Έχουν τέλος οι χοροί που πρωτοστατούσες και οι θυσίες που έκανες για τους δικούς σου, για τους διπλανούς, για όλους. Χρόνια είχαμε μαζί συνοδοιπορήσει..

Στις 6 Δεκεμβρίου έκλαψαν δεκάδες ψυχές Κουκουβιστιανών και φίλων και άναψαν ένα κεράκι στη μνήμη της στο κοιμητήριο της Σωτήρας. Τη συνόδευσαν στην τελευταία της κατοικία στον ίδιο χώρο που είχε τοποθετηθεί πριν από χρόνια το νεανικό κορμάκι της κόρης της Μάγδας. Η Γιούλα και ο Δημήτρης Ν. Κυρίτσης, ήταν σπάνιο ζευγάρι από τα ωραιότερα που κυκλοφορούσαν τον τελευταίο καιρό στο χωριό μας, Χαρισματικοί άνθρωποι και οι δυό. Ευπρεπείς στη συμπεριφορά τους. Ήταν χαρά να βρίσκεσαι κοντά τους και ευτυχία να είσαι φίλος τους.

Τώρα ο Μήτσος έμεινε μόνος. Η Γιούλα απόχώρησε νωρίς μόλις στα 73 της χρόνια. Στο σπίτι του και στον ωραίο του κήπο που με αγάπη φρόντιζε η Γιούλα, θα έχει συντροφιά τα παιδιά του και τα εγγόνια του και όλους εμάς που χρόνια και χρόνια βαδίζαμε, αγωνιζόμασταν, χαιρόμασταν και κλαίγαμε μαζί και δεν πρέπει να νοιώθει εγκατελειμένος.

Και ας μην ξεχνάμε ότι η Γι-

ούλα μας δίδαξε την αγάπη για τη χαρά της ζωής.

Καλό σου ταξίδι Γιούλα, στο λίδι του χωριού μας, θα σε θυμόμαστε και θα δεόμαστε για σένα όσο ζούμε. Στο δε σύντροφο της ζωής σου και τα παιδιά σου ευχόμαστε κουράγιο και δύναμη να ξεπεράσουν το τραγικό συμβάν. Για την καλοσύνη και την αγάπη που έδειχνες για μας, θα σε ανταμείψει ο Θεός.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ν. ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΕΥΘ. ΤΟΥΜΠΑ

Στις 20-10-09 έφυγε από κοντά μας η Μαρία Τούμπα του Ευθυμίου. Γλυκός, καλόκαρδος, δραστήριος άνθρωπος και με έντονη παρουσία στο χωριό. Η Μαρία ήταν το πέμπτο παιδί του Ευθύμιου και της Σαββούλας Τούμπα. Απέκτησε μια κόρη και δύο εγγονάκια. Η κηδεία της έγινε στην Καλοσκοπή παρουσία συγγενών και πολλών φίλων. Αγαπημένη μας Μαρία, να είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει. Θα σε σκεφτόμαστε για πάντα.

Μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής της έγινε στον Άγιο Παντελεήμονα Πεύκης.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΤΟΥ «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» ΣΤΟ ΦΟΙΒΟ ΤΑΞΙΑΡΧΗ

Με τη συμπλήρωση δύο χρόνων από το θάνατο του ηθοποιού **Φοίβου Ταξιάρχη Π. Κόλλια** η εφημερίδα «**Ριζοσπάστης**» της 10ης Οκτωβρίου 2009 αφιέρωσε ολόκληρη σελίδα στη ζωή και την πολύμορφη δράση του.

Η δημοσιογράφος Σοφία Αδαμίδου αναφέρθηκε λεπτομερώς στη σημαντική πορεία που χάραξε ο Ταξιάρχης στο Ελληνικό Θέατρο. Κάνει ιδιαίτερη μνεία στη γέννησή του, στο χωριό μας το 1927, στην ενεργή συμμετοχή του στη Εθνική Αντίσταση κατά τη διάρκεια της Κατοχής. Πλούσια ήταν η σταδιοδρομία του αξέχαστου ηθοποιού από την πρώτη του εμφάνιση στο ρόλο του Κινησία στη Λυσιστράτη και τις συνεχείς συνεργασίες του από το Θυμελικό Θίασο του Λίνου Καρζή, το Λαϊκό Θέατρο του Μάνου Κατράκη, την Κυβέλη κ.λπ. Πρωταγωνιστικό στέλεχος του θεάτρου του Δημήτρη Ροντήρη κ.λπ. μέχρι που και ο ίδιος ίδρυσε ομάδα νεότερων ηθοποιών του εταιρικού θιάσου «ελεύθεροι καλλιτέχνες». Το δημοσίευμα καταλήγει «θα είσαι πάντα στις

καρδιές μας γιατί ήξερες να τις ζεσταίνεις με το καθάριο βλέμμα σου με την ευγένειά σου τις σταράτες σου κουβέντες και την πίστη σου πως ο αυτός ο κόσμος θ' αλλάξει επειδή εμείς θα τον αλλάξουμε.»

Για τον άνθρωπο και ηθοποιό Φοίβο Ταξιάρχη, ο **Ακροβολιστής** στην εφημερίδα μας, φύλλο 119/2001 μεταξύ άλλων γράφει: «Ο Φοίβος Ταξιάρχης ξεκίνησε με φοβερές δυσκολίες (τον καιρό που ο ηθοποιός λεγόταν περιφρονητικά θεατρίνος) και ύστερα από μακρά και τραχεία οδοιπορία, μαθητεύοντας δίπλα στον Αιμίλιο Βεάκη, κατάφερε να κυριαρχήσει με θαυμαστό τρόπο στα εκφραστικά του μέσα και να μας μεταδίδει γνήσιο ρίγος στις αναρίθμητες παραστάσεις που είχε δώσει σε κλασσικό και σύγχρονο ρεπερτόριο.

Η καθαρή και ισχυρή φωνή του εξακολουθεί να είναι το καθαυτό σήμα της παρουσίας του.

Με την απαγγελία του η ποίηση αποκαλύπτει την ψυχή της γλώσσας μας και οι λέξεις παίρνουν πλουσιότερο νόημα.

Ο Ταξιάρχης δεν περιοριζόταν σε κοινά λεκτικά μέτρα.»

Ο αλησμόνητος ηθοποιός είχε προσφέρει μεγάλη βοήθεια και συνεργασία στην εφημερίδα με τα «Λαϊκά Πολιτιστικά του χωριού μας Κουκουβιστιανά ιδιόλεκτα, προσωνύμια, παρατσούκλια, παραγκώμια».

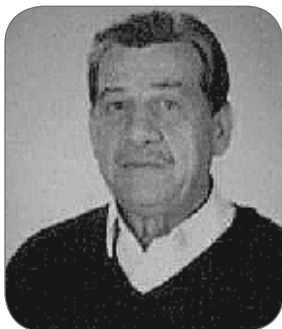
Επίσης μετά την εκδημία του άφησε σπουδαία κείμενα, με θέματα από τη ζωή του χωριού μας, που θα δημοσιευθούν προσεχώς.

ΜΝΗΜΗ ΝΙΚΟΥ ΜΩΡΗ

Πριν από οκτώ μήνες, έφυγε από κοντά μας ο Νίκος Μώρης (Ξεστρούπας). Βαθιά συγκινημένοι τον συνοδεύσαμε στο κοιμητήριο της Σωτήρας όλοι όσοι τον είχαμε ζήσει, τον είχαμε αγαπήσει για τη μεγάλη του ψυχή. Το γενναίο χαρακτήρα του τον θυμούνται όλοι οι χωριανοί μας από την εφηβική του ηλικία ακόμα όταν οι γειτονιές του χωριού μας ήταν γεμάτες παιδομάνι και χωρισμένοι σε ομάδες Ριγιώτες και Παπαδαίους συναγωνίζονταν ποια ομάδα θα κερδίσει στα παιχνίδια της εποχής αλλά και στα καυγαδίσματα. Αρχηγός της ομάδας των Παπαδέων ήταν ο Νίκος (της Ρούγας ο Γιάννης Ευθ. Τσίγας). Η φροντίδα του Νίκου ήταν πάντα να προλαβαίνει να μην φτάνει στα άκρα η ένταση μικροεγωισμών. Αλλά και κατά τη διάρκεια που υπηρετούσε, σε ανώμαλη περίοδο, τη στρατιωτική του θητεία έδειξε γενναιότητα αγωνιζόμενος για τα ιδανικά της πατρίδας πληρώνοντας τα με βαρύ τίμημα. Κρατάμε βαθιά στην ψυχή μας τη γενναιότητα του και θα την έχουμε οδηγό για δημιουργία. Οι οικείοι του ευχαριστούν όσους συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος τους.

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΣΤΙΣ 5/1/1944

Προχωρώντας ο Καλλίας πιο πάνω συνάντησε δύο Κουκουβιστιανούς πολίτες τον Κόλλια και τον Ζούγγο. Ο ένας πρόεδρος της κοινότητας και ο άλλος υπεύθυνος της οργάνωσης του ΕΑΜ. Αυτοί δήλωσαν στον Καλλία ότι οι Γερμανοί ετοιμάζονται να φύγουν από την Κουκουβίστα. Προχωρώντας έφτασαν στο ύψωμα που ήταν το φυλάκιο των ανταρτών και που ήταν και το σημείο που θα καταλάμβανε ο Ζούλας. Εκεί ρώτησε αν η περιοχή είναι καθαρή και ελεύθερη και πήρε καταφατική απάντηση και διαφορούμενη ως προς το αν πέρασε ή όχι ο 2ος λόχος. Αυτή η τόσο ανεύθυνη πληροφορία είναι που δημιούργησε και την υποψία περί προδοσίας, καθοριστική για την πορεία του Λόχου.

Εδώ ήθελα να σταθώ παρενθετικά για να αναφέρω ορισμένα σημεία για την περιοχή που εξελίσσονται αυτά τα γεγονότα και βρίσκεται 1200 μέτρα υψόμετρο. Τα δε οροπέδια Βρύζες και Αγία Τριάδα ήταν καλλιεργήσιμες εκτάσεις και δεν είχαν την πυκνή δασοκάλυψη που έχουν σήμερα. Στην πλευρά δε από τις Βρύζες προς την Αγία Τριάδα που διερχόταν ο βατός δρόμος κρατούσε και κρατάει περισσότερο χιόνι από τις γύρω περιοχές διότι είναι ανήλιο (ζερβό).

Ο δρόμος αφού πέρναγε από αραιό ελατοδάσος και κέδρων, διέσχιζε το οροπέδιο ανάμεσα σε δυο χωράφια. Παράλληλα δε σε ένα μικρό ρέμα ήταν 250-400 μέτρα δυτικά της μικρής εκκλησίας της Αγίας Τριάδας και νότιο μέρος μετά τα χωράφια έστριβε δυτι-

του Νίκου Μώκου, εκδότη της εφημερίδας «ΡΙΖΑ»

κά που ήταν ένα εικονοστάσι στις άκρες των χωραφιών υπήρχαν συστάδες δέντρων. Το έδαφος στο σημείο αυτό κάνει ένα κοίλωμα. Οι γερμανοί είχαν μελετήσει την περιοχή και επέλεξαν το πιο κατάλληλο μέρος για ενέδρα στήνοντας τα μυδράλια στις τρεις συστάδες. Έχουν λεχθεί και γραφεί πολλά ότι οι γερμανοί είχαν μελετήσει

την περιοχή και επέλεξαν το πιο κατάλληλο μέρος για ενέδρα στήνοντας τα μυδράλια στις τρεις συστάδες. Έχουν λεχθεί και γραφεί πολλά, όπως ότι οι Γερμανοί γνώριζαν ότι εκεί θα περάσουν οι αντάρτες γιατί είχαν στήσει την ενέδρα πολύ μακριά από το χωριό της Κουκουβίστας 2 χιλ. χωρίς να υπολογίσουν την απόσταση από την Αγία Τριάδα, μέχρι τον δρόμο Κουκουβίστας - Κάνιανης που απέχει 500 - 600 μέτρα.

Δύο στρατιωτικούς (Αντ/γος - Συνταγμ.) που ρώτησα επί τόπου μου απάντησαν ότι για να απόχωρήσουν έπρεπε να καλυφθούν από τα ανατολικά υψώματα. Ας δούμε τα λάθη και εκείνους τους παράγοντες που συνετέλεσαν σε αυτή την τραγωδία με 33 νεκρούς.

Το πρώτο από στρατιωτικής πλευράς ανήκει στον συν. Ευθ. Ζούλα που ήταν ο Διοικητής της περιοχής και θα έπρεπε με τις δυνάμεις που διέθετε του 2ου τάγματος και του τάγματος Λοκρίδος να γνωρίζει και να παρακολουθεί τις κινήσεις των Γερμανών. Τον ίδιο βαρύνει και το λάθος να αλλάξει τον σχεδιασμό και να εμποδίσει τον Λοκρό να φτάσει στο σημείο συνάντησης με τον Καλλία. Η αλλαγή του σχεδιασμού, την ευθύνη του

Ο υπολοχαγός Καλλίας (Χαράλαμπος Μώκος)

Ζούλα απόσυντόνισε τα τμήματα και άφηνε ακάλυπτο τον Λόχο του Καλλία. Μια άλλη λεπτομέρεια που έπρεπε να προβληματίσει ήταν ότι η πρώτη επαφή των ανταρτών στα υψώματα πάνω από το Σκλήθρο και την Κάνιανη ήρθαν με το τμήμα των αλпинιστών με τις λευκές στολές. Το ίδιο τμήμα προχώρησε και πάνω από την Κουκουβίστα και γύρισε πίσω ενώ την επομένη το τμήμα που έφτασε στις Βρύζες ήταν με τις στολές που φο-

ρούσαν οι Γερμανοί στρατιώτες. Έπρεπε να αναρωτηθούν οι Αντάρτες πού πήγαν οι Αλπινιστές σαν επίλεκτο τμήμα κρούσεως.

Εκτός από τα καθοριστικά λάθη του Ζούλα και των επιτελών του, εκτός του Λοκρού που διαφώνησε μαζί του, υπήρξαν και άλλοι παράγοντες που συνετέλεσαν να πειστεί και να παγιδευτεί ο Καλλίας ότι η περιοχή ήταν ελεύθερη.

ΤΕΛΟΣ

Το ημερολόγιο του Συνδέσμου μας για το έτος 2010.

Πλούσιο και γεμάτο από Κουκουβίστα είναι το φετεινό μας ημερολόγιο. Έχει εικόνες που μας προκαλούν να το απόκτήσουμε. Είναι μάλιστα μια πρόταση για δώρο όχι μόνο για όσους κατάγονται από την Καλοσκοπή αλλά και για όσους θέλουμε να συγκινήσουμε με τα τοπία που έχουμε αγαπήσει. Οφείλουμε πολλές ευχαριστίες στη Ρούλα Δανιήλ που το επιμελήθηκε και σε όσους έστειλαν φωτογραφίες που συνετέλεσαν στο όμορφο αποτέλεσμα.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

432	Κάλης Ταξιάρχης	10	488	Οικογ. Μεμένιου Ηλία του Παναγ.	100
433	Κυρίτσης Στάθης	50	489	Κυρίτσης Δημήτριος (Βόλος)	10
434	Χριστοδούλου Μαρία στη μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη	20	490	Σαριτζόγλου Ανθούλα	10
482	Τζανέτος Γεώργιος στη μνήμη των γονέων του	50	494	Αναγνωστοπούλου Τασία	50
484	Χαμηλού Μαρίνα στη μνήμη Παναγ. Βοχτσαλίδη	40	492	Δούκα Νίκη	10
485	Καλοσκοπίτσια στη μνήμη Ηρακλή Ραπτόπουλου	50	493	Παυλάτου Ελευθερία	20
486	Χατζάκου Καίτη (Θεσ/νίκη) στη μνήμη του συζύγου της Κώστα	50	494	Οικ. Αχλαδά Λάμπρου του Ζ.	30
504	Έφη Γ. Χασιακού στη μνήμη του πατέρα της	100	495	Κακούρη Στέλλα	50
505	Η οικ. Πέπης Ορφανίδη στη μνήμη του συζύγου και πατέρα Β. Ορφανίδη	200	496	Καπνίση Μαρία	50
			497	Κυρίτσης Δημήτριος Ν.	50
			498	Οικ. Σκούφου	50
			499	Ανδριτσοπούλου Κατίνα (Θεσ/νίκη)	50
			500	Ανδριτσοπούλου Ευθυμία & Δώρα του Π.	50
			501	Οικ. Γεωργίου & Ιωάννας Πριοβόλου στη μνήμη της αγαπητής φίλης Γιούλας	500
			502	3ο ΚΑΠΗ Αγίων Αναργύρων	50
			503	Καλαντζή Ελένη, Θεσ/νίκη	20

Στη μνήμη Γιούλας Κυρίτση προσέφεραν αντί στεφάνων:

487 Οικ. Μεμένιου Νικ. του Παναγιώτη 50

Η ΝΕΤ ΣΤΗΝ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ

Ύστερα από πρόσκληση του Βασίλη Τραχανά, η ΝΕΤ και η εκπομπή ΜΕΝΟΥΜΕ ΕΛΛΑΔΑ επισκέφθηκαν τον μήνα Νοέμβριο την περιοχή μας. Το συνεργείο αφού γύρισε σκηνές από το «Καταφύγιο» στις Βρύζες του Βασ. Τραχανά, ήρθε και στο χωριό μας. Ο φακός της ΝΕΤ ανέδειξε τα ωραία τοπία της Καλοσκοπής και δημοσιογράφος συνομίλησε με την Μαρία Παντελάκη, η οποία της εκθείασε τις ομορφιές του και τον «έρωτά της» για το χωριό, καθώς και με τη Γιούλα Κυριαζή, η οποία την ξενάγησε στο Λαογραφικό Μουσείο και τον Ξενώνα.

Η Καλοσκοπή έχει το σουξέ της!

ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΗ ΞΥΛΙΝΗΣ ΠΙΝΑΚΙΔΑΣ

Η ξύλινη πινακίδα που ήταν τοποθετημένη στην είσοδο του χωριού από την Άμφισσα, έπεσε και χάθηκε. Ευτυχώς η Χρυσάννα Μωρίκη - Ραπτοπούλου μόλις ενημερώθηκε έφτιαξε καινούρια και την τοποθέτησε στον ίδιο χώρο. Ευχαριστούμε πολύ Χρυσάννα!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ:

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ της Γιούλας Κυριαζή λειτουργεί και σας περιμένει Χειμώνα - Καλοκαίρι.

Η ΚΙΒΩΤΟΣ του Κώστα Παντελάκη είναι ανοιχτή για να τον εξυπηρετήσει με τον καλύτερο τρόπο. Με το τζάκι πάντα αναμμένο και τη γιορτινή διακόσμηση, με κρύο ή με βροχή, ο Κώστας είναι εκεί, πάντα χαμογελαστός με όλα του τα «καλούδια» στη διάθεσή μας....

Ορθιοί από αριστερά Γιώργιος Ν. Αυγερινός, Αθανάσιος Αλεξίου (Σαμαράς), Νικόλαος Γ. Κολλύρης, Παναγιώτης Ευαγ. Αυγερινός και Μιχάλης Κ. Αυγερινός. Ξαπλωμένοι ο Κώστας Ευαγ. Τσίγας και άγνωστος. Φωτογραφία από το αρχείο του Δημητρίου Κ. Τσίγα.

ΕΔΩ, ΡΟΥΜΕΛΗ!

του ΝΙΚΟΥ Ι. ΔΑΝΙΗΛ

Κάποιο πρωινό, η Θυμιούλα, βέρα Ρουμελιώτισσα και Κουκουβιστιανή, σάρωνε την αυλή της και σιγοτραγουδία:

«- Ό, ρε.., τ' Αντρούτσου η μάνα χαίρεται, του Διάκου καμαρώνει...».

Άξαφνα, βλέπει τη Βασιλω να σκαπετάει στο ύψωμα.

Της βάνει μια φωνή:

- Έι, Βασιλίου..! Καλήμέρα!

- Γεια σ' κι ισιένα..!

- Έλα παρέθου, μαρή. Κόπιασι.

- Τι να κάμου, νάρθου...

- Έλα να κ'βεντιάσουμε νιά στάλα.

- Σάματ'ι έχουμι κι τίπουτας να ειπούμι; Δεν αφήκαμε ντιπ τίπουτα τ'ν άλλη βουλά. Τ'ς ζουμπλιάσαμι ουλ'νούς!

- Κάτ'ι θα βρούμι. Σίμωσε... Καλώς την!

- Καλουσήβρα! Τι χαμπέρια;

- Τα ίδια! Τα θ'κά σ' πιριμένου. Ιντάξ'ει η γίδα σ', η σιούτα σ', που μό'λεές την άλλη βουλά... Μαρκαλίσ'κι;

- Ναι.., βατεύ'κι κανουνικά, με το τραϊ του Χαρ'λάμ'...

- Μπράβου! Τι άλλου;

- Δε γκσέρου...

- Που ήσαν, μαρή, γιατί χάθ'κ'ις; Ιγώ σι καρτέραγα, πανάθεμάσι, τόσις μέρις.

- Δε μ' βόλ'γι!

- Είχες, μήπους, τραχανά απλουμένον;

- Ουόχ'ι! Αλλά, ξεπακιάσ'κα στη δ'λειά!

- Τι δ'λειές έφκ'ιανες, μαρή θεοσκοτουμέν'η;

- Πότ'ιζα κάτ'ι γυφτουφάσ'λα, κ'κ'ι 'σιαπέρα στ' Τ'κώστ'η'.

Είχε και κάτ'ι λιαράκια... Αλλά μό'κουπι του νιρό, ' κείνους ου παλιουμασκαράς ου νερουφύλακας.

- Ου Γληγόρ'ς;

- Αυτόνος!

- Κι.., δε μ' λες.., από πούθι έρχισι τωραϊά, μαρή;

- Πήγα να μάσου μαγκίπια κι καμπρουλάχανα, στ' Μότσιου'. Αλλά έχ'νι μ' σίτσιες, φίσκα!

- Σουβαρά;

- Να μη σώσου, αν σι γιλάου! Κάργα!

- Μη χουλουσκάς, μαρή Βασιλου. Θα νοστ' μίσ'ει πλειότιρου κι του φαϊ... Σι γλέπου κι ματσι-αλάς... Τι τρως;

- Τρώου βατόμ'ρα. Τά'βρα σ' έναν όχτου. Αλλά, έπεσα η μαυρή, μέσα στ' μπατ'λιά... Κι όπους αρπουκουλήθ'κα με τα ξερομαραμένα μ', να μη μπέσου στ' σάρα, ξισκίσ'κα απ' τα βάτα.

- Ωχ, η έρμ'η, τι έπαθ'ις!

- Είχι κι κάτ'ι τσουκνίδις, παλαβές... με κάτ'ι κόμπια στ' γκουρφή. Λελουδιασμένις... Τήρα τα χέργια μ', μαρή...

- Τ'ράου κι τα πουδάργια σ'...

- Γιατί τα τ'ράς; Έχ'νι τίπουτας;

Τι έχ'νι;

- Υπουπτα μ' φαίνουντι... Σάματι ζέχ'νι κιόλας.., βρουμουκουπάν...

- Καλά λες, μαρή Θυμιούλα. Τ' αστό'ησα να στο ειπώ...

- Τι πράμα;

- Να.., εκειά στ' Παπαμέλτ' το σοκάκ'ι, τ' άτιμα για ζα, είχαν κά'νει κάτ'ι μπλάνες.., κακαράντζις να σ' δώκου να καταλάβ'ς κι γκαβαλίνες.., ένα σουρό οβουνι-

ές.., μες στ' μέσ'η του δρόμου.., να πιά' να χαθούν...

- Κι ισύ, τρουμάρα σ', πώς κι δεν τ'ς είδ'ις;

- Τήραγα ψ'λά, ως φαίνεστε, κι τ'ς πάτ'-σα.

- Άλλ' βουλά να τ'ράς χαμπλά. Καλά λέν' πως χαζουφέρν'-ς πότι-πότι.

- Τι είπις, μαρή; Βγάν' τ' σκούφια σ' κι βάραμι μία!

- Καλά ντε, μην αφιών'εις.

- Δε θέλου διάτες! Ακούς κ'κ'ι! Για σένα να ιδείς τι λέν'...

- Μπα; Λέν' κι για μένα; Δεν τό'ηξ'ιρα.

- Αμ' πώς δα! Η πείξ'ια.., η δειξ'ια... Ούλου μπουρμπ'λήθρες τοαμπουνάς.

- Ίιι!

- Αμ, τι νόμ'σις, θα σου'καναν ξιαρέσια ισιένα; Ου άντρας σ', λέν', είν' ένας ψεματούρ'ς μιγάλους, πούχ'ει γιουμίσ'ει του γκόσμου αλουγόμυγις, χώρια πούν' κι μπακανιάρ'ς, με μια μπρουστούρα μέχρι πέρα.., τρανύτερ' κι απ' τ' παπά... Αλλά κι σκέτους μπαρδαμπούλιας. Ένας σιαπέρας - σιακειθε, που γυρνάει σαν το μουρδέλα τ' Κόλια!

- Ίιι! Ποιος κιαρατάς τα λέει αυτάνα;

- Ούλους ου κόζμους! Μαναχά ισύ δεν τάκ'ις κι ου άντρας σ'... Κι ας είν' και καρλαύτ'ς.

- Ου άντραζ ουμ, Βασιλου, για να ξιέρ'ς.., ένα ελάττουμα έχ'ει μαναχά.

- Ποιο είν' αυτόνο, μαρή;
 - Άμα φκιάν'ει σαλάτα, κόβ' τ'ς ντουμάτις σι μιγάλα κουμμάτια... Ντρεμισσιώτικες, όπους λέν'.

- Έτσ'ί τ'ς κόβ'νι κκει 'σιαπάν' στ' Ντρέμ'σσα;
 - Εμ, για να του λέν', έτσ'ί θανάν'... Δεν αλλάζουμε κ'βέντα λέου ιγώ;
 -Κι, τι να ειπούμι...
 - Να σι ρουτήσου για τα χαϊβάνια σ'.

- Χμ! Πού να στα λέου, ιψές του βράδ'... Με πλάνταξαν!
 Μούρθι να τ'ς αστράψου από'να φούσκου, να μάθ'νι...
 Μ' έπιασι νια φούρκα!
 - Τι σου'καμαν πάλε τα χαντακουμένα;
 - Το'νάγαν σαν τα γ'μάρια τα ξεκαπίστρωτα... Ούλου ζάντζες.

Διαόλοι κι τριβόλοι, τα πιάσαν απ' τα πουδάργια. Μου βγάλαν τη μισ'χή!
 - Για λέγε.
 - Ου ένας, ου Κώτσιους, πανάθημα του μπατέρα τ', ήθιλι να τ' φκιάσου να φάει κατσιαμάκ'ι, ενώ μπροστύτερα μό'λεε να τ' βράσου μανέστρα στο κακάβ'. Τι να κάμου κι 'γώ η καπερή; Τά'φκιασα κι τα δυό. Έε..., τα χλαπάκιασε ούλα, κι έγλυφι κι τα δάχ'λα τ'...

- Αϊά, μαρή!
 - Ου άλλους, ου γκράνας ου Μήτσιους, ήθιλι να τ' τ'γανίσου αυγά... Τα κούναε ένα-ένα στ' αυτί τ', να ιδεί αν κλουπακάνε... μπάκι δηλαδής είναι κλούβια.

- Κι όστιρα; Τι έγνι μιτά...
 - Τα τ'γάν'ισα. Αλλά γίναν ουρλά...Κι αρχίν'σι να τα μιρμιρίζει, ου στούρνους. Μιτά, ήθιλι τριπιάνα, του μόλεμα. Μ' έσκασι, μι γκάστρουσι, για πιδί!
 - Κι απέκ'ει; Σ' ανέμ'κι άλλη απόμουνή;
 - Έδουκα τόπου στ'ν ουργή. Είπα..., τι θα κάν'νε..., θα βαρεθούν

κι θα πάν' να κοιταστούν, να ησυχάσου. Αμ δε!
 Μόλις έγειραν τα ξιροκέφαλά τ'ς στου π'σκέφαλου, δε γκσέρου γιατί, αλλά ξετσιαουλιάσ'καν να γιλάν, τα χαμένα.

- Ουπότι...
 - Ουπότι, αναγκάσ'κα να τ'ς ειπώ αυτόνου π' λέγαμι κι μεις μ'κρά, για να β'λώσομι του στόμα μας, όταν κοιμόμασταν.

- Τι τ'ς ειπς, δηλαδή; Δε θ'μάμαι...
 - Είπα: «Όποιους κριν', κριν', κριν'.., να φάει τ'ς γάτας το μιλιγκ'ι και νια γαβάθα όμπου...»

- Άι, μαρή, να χαθείς.., με σόχανις, να μη σάεις! Πού του θ'μήθ'κ'ις αυτόνου...
 - Μούρθι τωραϊά. Έτσ'ί, όμους, έβγαλαν του σκασμό αυτάνα. Γέλαγαν ακόμα καμπόσου... ζιέρ'ς πός.., με τ' μύτ'η τ'ς.., κχ! κχ!.. κατάλαβις. Μιτά, πάει, μουγκάθ'καν κι ησύχασα.

- Ιμένα ου άντραζ ουμ ιχτές μούειπι νια κ'βέντα πουλό παράξεν'η.., να ιδείς πός τ'ν ειπι, μαρέ...Στέκα να τ' θ'μηθώ...
 Ά, ναι, τ' θ'μηθ'κα...: «Ο σπήν, επ' ορδήν καθημένος, εώρα φάσσας κατ' άμμου...». Έτσ'ιγιά μούειπι.

- Να τα φας ισό καλύτερα! Που θα μου ειπεις ιμένα...
 - Ποια, μαρή;
 - Αυτάνα πού'ειπις στου τέλους...
 - Λάθους κατάλαβις, μαρή χαζή. Έτσ'ί νόμ'ισα κι 'γώ στ'ν αρχή. Τ'ν έπαθα...
 - Όπους γλέπ'ς, νουγάμε όντα. Αλλά, κάντου μ' πιο λιανά...
 - Να...Ένα π'λι-λέει- καθόταν σ' ένα σόρμα και τήραε άλλα π'λιά στην άμμου...
 - Για φαντάσ'! Τς! Τς! Δε μ' λες, μαρή Θυμιόλα...
 - Ουρίστι...

- Ποιος είν' αυτόνους με το σκ'λι, εκειά στα Πασσιαλέικα...
 Τήρα, βαστάει απόυ δώ κι απόυ 'κεί με τα χέργια τ' και τ'ν αγκλίτσα τ', απάν' στον κούρκ'να τ'...Ποιος να έν.., ά;
 - Ου... Μήτρους, ποιος άλλους!
 - Κι αυτόνου π' κρέμιτι απ' του ζ'νάρι τ'..; δε γλέπου ντιπ, γκαβώθ'κα η έρημ'!
 - Ένα ζουγανάκ'ι, για κλάδιμα.
 - Στέκα να τ' φουνάξου... Όσο-ρα, Μήτρου!
 - Ουρίστι!
 - Για πού τό'βανες, μαρέ;
 - Πάου 'σιακάτ' στα Παλιάμπιλα.

- Τι πας να φκιάεις...
 - Θα πουτίσου τα ριβίθια κι του ρόβ'ι. Έχου σειρά για του νιρό σήμερις, λέει ου φύλακας.
 - Χιριτίσιματα στη γ'ναίκα σ', τ'ν Ασήμου.
 - Δε θα παραλείψου.
 - Είδις, Βασιλου, πού'γνι άνθρουπους κι ου Μήτρους; Κάπουτι ήταν διακουνιάρ'ς, θ'μάσι;
 - Ας έν' καλά τα πιδιά τ'...
 - Πόσα έχ'ει;
 - Ένα.
 - Δε θάκ'σα καλά...Μ' φάν'καν για δυο-τρια...
 - Τρία έχ'ει, μαρή, του ξεχασις; Ένα πιδί και δυο δυχατέρες. Δ'λεύ'νι στα ξιένα και του στέλ'νε τσέκια...
 - Μπράβου του, του μάντζιαρη!
 - Τήρα...
 - Τι...
 - Αυτήν'η η γάτα.., νίβιτι με το ζερβ'ι τ'ς...
 - Η θ'κιά μ' είναι. Νίβιτι... Άρα, θα φύσ'ξει νουτιάς.
 - Να κι ου κακαντρής, στ' αγνάντιου τ' Τσιόχλα...Ου βόμπρας ου Περικλής ντε!.. του πιδί τ'ς Ξάφους...
 - Ατέρα, πός ντένετε... Το σακακάκ'ι π' φουράει, λες

νάν' του βαφτιστικό τ'..; Δεν τού'ρχιτι...

- Έμ, χόντρυνε του γ'μαράκ'ι, κόντυνε κι του σαμαράκ'ι.

- Φοράει κι κολόβιου, του βλαμμένου, μ' αυτήν'η τ' γκάψα!

- Τό'πλεξι η γιαγιά τ' η Γαρέφου με χουντρό γνέμα... Ατέρα,

πάλε, μαρέ, πώς κάν'ει, το χαζό! Σα μ'θ'σμένου... Πάει κ'ώνοντας πέρα-δώθε κι απά'γκάτ'... Ίτι! Ντρουπή! Σκαλιζ'ει κι τ' μύτη τ', με το δάχ'λου τ'! Πωπώ! Έβγαλε κι ένα κουκούτ'ο! Κι του τρώει κιάλας, ου μούτσιους! Να ιδεί αν είν' νόστιμου κι αρμυρό...

- Φτου! Θα ξιράσου!

- Ρε, του άχρηστου για πιδί!

- Σαν κατσιαπλιάς είνι, τρου-μάρα τ'!

- Έχ'ει ένα μούτρου, σα ν'φίτσα!

- Κι τα πουδάργια τ', σα σου-ραύλια!

- Ακ' τουν! Σουράει κιάλα.

- Νια φλουέρα τ' λείπ'!

- Τ'ς περισσότερες βουλές, όμους, κάθιτι ακίνητους, σαν το μουσκ'φό γ'ρουόν'ι, όταν κλάν'ει! Χμ! Κάτ' θ'μήθ'κα...

- Τι θ'μήθ'κες, πάλε...

- Ιπρουχτές.., να! κάπους έτο' κι θόταν κι ου άντραζ ουμ...

Κι αφού άν'οιξι την ταμπακέλα τ' κι έστριψι ένα τσ'γάρου, μι ρουτάει σουβαρά-σουβαρά, αν ξιέρου -λέει- «Τι είν' αυτόνου, που τη φτέρνα σ'ημαδέν' κι τ' μύτ' βαράει...». Ιγώ, τουν τήραγα σα χαζή. Ουπότι, τι να σου ειπώ, Θυμιούλα μ'... Άφ'κε μια... Κι ματαλέει: «Τώρα, γ'ναίκα... έσπασε η αρκούδα τον άλ'υσο!». Έξιξι ου τό-πους! Κι τότε, τα κατάλαβα ούλα.

- Έπαθις τέτοια δ'λειά;

- Ναι! Κι δε μπόργα να σταθώ π'θινά. Μούρθι να πάρου τα β'νά.

- Μασιαλά, μασιαλά! Ακούς ικει ου μπαμπέ'ης... Κι αυτόνους τι έκα-νι μιτά;

- Ξιστριφ'κι στα γέλια, ου χάχας.

- Κι ιγώ, μαρή Θυμιούλα, έπαθα άλλου χ'νέρ'...

- Αφού είσι χαζή.., δε στό'ειπα; Στό'ειπα.

- Είπι ου γάιδαρους τουν πιτεινό κιφάλα. Ας είνι... Τ' αφήνου να πέσ'ει καταή.

- Λέγε, μαρή.., τι έπαθις..;

- Ιπρουχτές, κίν'ησα για του Κιφα-λόβρουσου και...

- Στέκα νια στιγμή να σ'κώσου του τηλέφονου, βαράει... Ποιος κιαρα-τάς νάν'...

...η συνέχεια στο επόμενο τεύχος.

ΝΕΟΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ

Γεώργιος Τ. Κόλιας: Γιός του Καθηγητή Ταξιάρχη Κόλια και εγγονός του αείμνηστου Βυζαντινολόγου Γ. Κόλια. Πρώτος επιτυχών στο Τμήμα Φιλοσοφίας Παιδαγωγικής και Φιλοσοφίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (2005). Πρώτος

στην σειρά αποφοίτησης Δεκεμβρίου 2009 Θα συνεχίσει τις σπουδές του στην Φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης.

Πάντα πρώτος Γιώργο. Ευχόμαστε να συνεχίσεις την παράδοση του χωριού μας στη μόρφωση και στο φιλοσοφικό στοχασμό.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΩΝ

Κατσαρός Ελευθέριος του Φωτίου εισήχθη στη σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών στο Πανεπιστήμιο Ξάνθης.

Παναγιώτης Παντίδης του Κωνσταντίνου και της Βέφας, εγγονός της Άνας Σπέντζου - Χριστίδη, πέτυχε μεταξύ των πρώτων στη σχολή Πολιτικών Μηχανικών Θεσσαλονίκης.

Μπράβο παιδιά, και σ' ανώτερα!

Η ΠΛΑΚΟΣΤΡΩΣΗ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΑΓΟΡΑΣ

Από το περασμένο Πάσχα (2009) περιμένουμε την έναρξη των εργασιών αναμόρφωσης της πλατείας αγοράς. Εφόσον η δημοπράτηση έχει γίνει ελπίζουμε ότι την άνοιξη θα έχει ολοκληρωθεί το σημαντικό αυτό για το χωριό μας έργο.

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Ο χορός του Συνδέσμου μας θα γίνει το Σάββατο, 6 Μαρτίου 2010, ώρα 9 μ.μ στην ευρύχωρη και φιλόξενη αίθουσα του ξενοδοχείου Novotel, στην πλατεία Βάθης.

Το Δ.Σ. έχει εξασφαλίσει τις προϋποθέσεις για να περάσουμε μια ακόμη αξέχαστη βραδιά.

Σας περιμένουμε. Να μη λείψει κανείς.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟ

Ο πρόεδρος του Τ.Σ. Δημήτριος Τσιαμπάς και τα μέλη Νικόλαος Δανιήλ και Ιωάννα Ματθαίου, εύχονται στους χωριανούς και φίλους χρόνια πολλά κι ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΓΡΑΒΙΑΣ
ΤΟΠ. ΔΙΑΜ. ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Καλοσκοπή
Ταχ. Κώδ. : 330 57 Γραβιά
Πληροφορ.: Δημ. Τσιαμπάς
☎ : (2265) 061205
FAX : (2265) 061205

Καλοσκοπή 24-11-2009
Αριθ. Πρωτ. Δ.Υ.

ΠΡΟΣ: Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών
Παρνασσίδας
«Η Αγία Τριάς»
Πειραιώς 4, Πλ. Ομονοίας
10431 , Αθήνα

Αναφερόμενος στο δημοσίευμα της Εφημερίδας «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ», τεύχος 152 με θέμα : «Τα προβλήματα του χωριού μας όλα μεγαλώνουν» και σε όσα αναγράφονται σ' αυτό, προς αποκατάσταση της αλήθειας να σας ενημερώσω σχετικά.

Στις 10 Αυγούστου είχα προσωπικά ενημερώσει την Πρόεδρο του Συλλόγου να μην επεμβαίνει σε θέματα που αφορούν το Τοπικό Συμβούλιο και είχα λάβει τη προφορική της διαβεβαίωση ότι αυτό δεν θα ξανασυμβεί, με μεγάλη μου έκπληξη είδα στο τεύχος 152 της παραπάνω αναφερόμενης εφημερίδας και στο θέμα Νο1 των πρακτικών της Γενικής Συνέλευσης να είναι αιτήσεις συγχωριανών με θέματα τοπικού ενδιαφέροντος, που ουδεμία αρμοδιότητα είχε η Πρόεδρος του Συλλόγου να τις παραλάβει και να τις φέρει προς συζήτηση στη Γενική Συνέλευση που άλλωστε είχε οριστεί με διαφορετική θεματολογία.

Κανένας Πρόεδρος η εκπρόσωπος Συλλόγου δεν έχει το δικαίωμα να παραλαμβάνει αιτήσεις συγχωριανών οι οποίες έχουν ως θέμα προβλήματα του χωριού οι οποίες βάσει του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, αφορούν αποκλειστικά το Τοπικό Συμβούλιο.

Θα ήθελα να ενημερώσω τους συντάκτες της εφημερίδας, τους αναγνώστες της όπως και όλους τους συγχωριανούς ότι το Τοπικό Συμβούλιο Καλοσκοπής, από την πρώτη μέρα που το τιμήσατε με τη ψήφο σας, έχει κάνει τα αδύνατα δυνατά για να παρουσιάσει ένα ανθρώπινο πρόσωπο προς τους κατοίκους του και τους επισκέπτες του. Κρίνω σωστό να μην απαριθμήσω τα έργα της τριετίας αυτή τη στιγμή αλλά θα μου δοθεί η ευκαιρία να το κάνω στην ετήσια Γενική Συνέλευση του Συλλόγου στις 17/01/2010.

Παρόλα αυτά, με απόλυτη βεβαιότητα και σεβασμό προς εσάς, σας ενημερώνω ότι το Τοπικό Συμβούλιο, όσο εγώ είμαι Πρόεδρος του, δεν αρκείται «στην αντικατάσταση φθαρμένων λαμπτήρων φωτισμού, μπαλώματα κατεστραμμένων δρόμων κ.λ.π.» όπως δημοσιεύσατε στο τεύχος 152 της εφημερίδας. Πιθανώς να γνωρίζετε ότι το Τοπικό Συμβούλιο έχει ως αρμοδιότητα την εισήγηση των έργων προς το Δήμο και δεν έχει την οικονομική ευχέρεια να εκτελεί τα έργα αυτόνομα.

Τελειώνοντας σας γνωρίζω ότι, σχετικά με την ερώτηση της τελευταίας σελίδας της εφημερίδας, τεύχος 152 (σελ. 396) «Τι γίνεται με τη δημοπράτηση της πλακόστρωσης της πλατείας μπροστά στο κοινοτικό κατάστημα», είχα ενημερώσει την Πρόεδρο, μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου και κάποιους παρευρισκόμενους συγχωριανούς, ότι η δημοπράτηση του παραπάνω έργου έγινε στις 22 Σεπτεμβρίου, με ανάδοχο την «Ηρακλής Α.Ε.». άρα πριν την έκδοση της εφημερίδας.

Με εκτίμηση,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΤΟΠ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΤΣΙΑΜΙΑΣ

Απάντηση Συνδέσμου:

Θεωρούμε ότι σε κανένα τεύχος της εφημερίδας μας δεν έχει γραφεί το παραμικρό σχόλιο που να θίγει το Τοπικό Συμβούλιο Καλοσκοπής, αντιθέτως πάντα υποστηρίζουμε τις προσπάθειες και το έργο του. Ο Σύνδεσμός μας από την ίδρυσή του και μέχρι σήμερα, σα σκοπό είχε και έχει την προώθηση των θεμάτων του χωριού μας προς κάθε κατεύθυνση. Δεν υπήρχε ούτε υπάρχει στις ενέργειές του καμιά άλλη πρόθεση, ούτε σκοπιμότητα και αυτό θα συνεχίσει να κάνει.

ΚΑΚΑ ΜΑΝΤΑΤΑ

Κακά μαντάτα μας ήρθαν από το χωριό. Επίδοξος ληστής εφοδιασμένος με μια αρμαθιά κλειδιών μπήκε στο εσωτερικό σπιτιού χωριανού μας, αφήνοντας τα κλειδιά στην πόρτα, προφανώς να τα πάρει φεύγοντας.

Αναρωτιόμαστε ποιός ήταν ο σκοπός της απόπειρας. Να κλέψει; Κούνια που τον κούναγε. Μόνο τη ζωή του είχε βάλει σε κίνδυνο. Τι νόμζε ότι κρυβόταν στο σπίτι, λίρες από τους θησαυρούς των προγόνων; ή είχε ξεχασθεί η σύνταξη του ΟΓΑ; Όπως ήταν επόμενο έγινε αντιληπτός από γείτονα του σπιτιού και ίσα που πρόλαβε με κίνδυνο της ζωής του να δραπετεύσει.

Πού να πέσουν οι υπόνοιές μας; Σ' ένα χωριό που κατοικείται από υπερήλικες και ποτέ στην ιστορία του δεν παρουσιάστηκαν τέτοια γεγονότα.

Καλό είναι τέτοιες ενέργειες να μην διανοούνται από κανένα. Διότι γίνονται γνωστές στο μικρό κύκλο του χωριού. Είμαστε λίγοι και γνωρίζομαστε τόσο καλά μεταξύ μας, όσο και στην αστυνομία η οποία βρίσκεται στα ίχνη του επίδοξου ληστή.

Η ΝΕΑ ΜΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΝΑ

Φίλες και Φίλοι

Αγαπητοί Συmpατριώτες Ευχαριστώ.

Ευχαριστώ όλους τους συμπατριώτες μου για την εμπιστοσύνη που μου έδειξαν να αναλάβω την ευθύνη της εκπροσώπησης του νομού στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Δεν υπάρχουν νικητές και ηττημένοι, υπάρχουν μόνοι κοινοί στόχοι, Ανάπτυξη, Δίκαιη Αναδιανομή και Αξιοκρατία.

Μαζί, όπως πορευτήκαμε μέχρι τώρα, με διαφάνεια και λογοδοσία θα προχωρήσουμε για την πραγματική ανατροπή στη Φωκίδα. Πραγματική Ανατροπή σημαίνει ανάπτυξη, καταπολέμηση της ανεργίας και ίσες ευκαιρίες σε όλους.

Σας ευχαριστώ όλους. Πάμε μαζί!

Αφροδίτη Κ. Παπαθανάση

Θερμά συγχαρητήρια. Καλή δύναμη στα προβλήματα που θα αντιμετωπίσετε και ευελπιστούμε σε μια καλή συνεργασία.

παλιά φωτογραφία

Πέτρος ιερομόναχος (Ιωάν. Αλεξ. Χασιακός, 1880-1936). Αγιογράφος. Στις εικόνες του Αγίου Γεωργίου, στη δεξιά κάτω γωνία, αναγράφεται: Έργον Πέτρου Αλεξ. Χασιακού - Άγιον Όρος - Νέα Σκήτη - 1922.

Τιμή για την Καλοσκοπή, που είχε έναν τέτοιο σημαντικό αγιογράφο!

(Από το αρχείο του Γιώργου Χασιακού)

“ Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας
“ Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης: Β. Γρηγοροπούλου, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ. & φαξ: 210 52.38.158 • www.kaloskopi.gr

ΗΛ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 5227552

e-mail: atelier1@antoniadis-sa.gr